

ветѣ на управителното тѣло на Прогимназияния съюзъ за смѣтка на престижа и голѣмия мораленъ кредитъ, съ които се ползуваше Учителската организация и хората, които я ръководѣха.

Пречее, съ появяването на Прогимназияния учителски съюзъ на полето на учителскитѣ професионални борби, учителскитѣ съюзи станаха три. Появата на новия учителски съюзъ не бѣ извикана отъ никакви съществени нужди, защото той не издигаше никакви нови бойни позиции на своето знаме. Той по нищо не се различаваше отъ съществуващитѣ вече два учителски съюзи и бѣ съ тѣхъ lika-прилика, като два стрѣка иглика. Увеличи се само разпокъсаността на организираното учителство и основаването на този новъ учителски съюзъ бѣ единъ голѣмъ минусъ за учителскитѣ професионални борби. Мотивътъ, че въ БУС и Класния Учителски Съюзъ не се защищавали достатъчно добре интереситѣ на прогимназиялното учителство, е крайно несъстоятеленъ. Основателитѣ и ръководителитѣ на Прогимназияния учителски съюзъ, които до последната минута на живота му стоеха начело въ него, се просто нуждаеха отъ сергия, кждето да разпродаватъ своитѣ учебници, тетрадки, ръководства и пр., и трѣбваше да създадатъ такава. Разгърнете, което щете годишно течение отъ в. „Прогимназиална пробуда“ и вие ще останете поражени отъ хвалбитѣ и рекламнитѣ, които си даватъ взаимно членоветѣ на управителното тѣло на съюза за учебницитѣ, тетрадкитѣ и ръководствата, които сж издали и продължаваха да издаватъ. Ръководителитѣ на Прогимназияния съюзъ завидѣха на търгашеството на голѣмитѣ и малки водачи на БУС, които отдавна бѣха обсебили търговията съ учебници и ръководства, и, за да не останатъ по-назадъ отъ тѣхъ, основаха си своя „колегиална, на която само тѣ сж „компетентни“ да простиратъ своитѣ стоки, да рекламиратъ и разпродаватъ.

Фактътъ, че Хр. Дрехаровъ, членъ отъ управителния комитетъ на Прогимназияния съюзъ, биде назначенъ за учител въ София, а по-сетне и членъ въ Постоянния учебенъ комитетъ, е достатъченъ, за да покаже, какви бѣха ръководителитѣ на тази учителска организация и кому служеха тѣ.

Основаването на Прогимназияния уч. съюзъ отекчи още повече нерозовото положение на професионалното учителско движение. Безъ да внесе поне капка повече съзнание въ дезорганизираното и изпаднало въ безпжтица организирано и неорганизирано учителство следъ 9 юний 1923 год., Прогимн. уч. съюзъ само спомогна за още по-голѣмата разпокъсаностъ на учителството и стана причина за появата на една колкото безпринципна, толкозъ повече кална борба главно между него и ръководителитѣ на БУС, които въ негово лице виждаха единъ конкурентъ повече, който разпростира своя сергия до съюзната и имъ отнема частъ отъ клиентелата. Фактътъ, че въ „Съзнание“ и „Прогимназиална пробуда“ ръководнитѣ тѣла на двата съюза почнаха да се изобличаватъ взаимно въ търгашество и да изброяватъ, кой членъ отъ управителнитѣ имъ тѣла, колко учебници и видове тетрадки и ръководства е издалъ и изложилъ на своята сергия за проданъ на „съзнателното учителство“, и попрѣжнитѣ, които